

שבת צז. (הנקודתיים ש11 ברחבות) עד צח. (ש3)

ביאורי מושגים
לבוד - עקרונית יש כלל הלכתי לפיו כל מרחק הקטן משלושה טפחים הינו זניח, ולכן הלכתית לא מתייחסים אליו.

במה נחלקו ר"ע וחכמים:
רבה לפי צד אחד של הספק:
מעל 10 - מחלוקת, מתחת 10 - כולם מודים שחייב.
רב המנונא:
מעל 10 - כולם מודים שפטור, מתחת 10 - מחלוקת.
ר' אלעזר:
מעל 10 ומתחת 10 - מחלוקת.
רב חלקיה בר טובי:
מעל 10 - כולם מודים שפטור, בין 10 ל3 - מחלוקת, מתחת ל3 - כולם מודים שחייב.

ציטוט מהמשנה
 הזורק מרה"י לרה"י
 דרך רה"ר:
 ר"ע: חייב.
 חכמים: פטור.

ברייתא
 מותר לזורק מרה"י לרה"י דרך רה"ר - בתנאי ששני רה"י שייכות לאותו אדם (אחרת אסור מדרבנן).
 במקרה שבו יש הפרשי גובה בין הרשויות:
רב: אסור מחשש שהחפץ יפול.
שמואל: מותר, לא חוששים שהחפץ יפול.

המקור לדין לבוד
ה"א: דין נקודתי במקומות שונים.
מסקנה: הלכה למשה מסיני.

רב ושמואל: רבי חייב רק ברה"י מקורה - רק שם הוא סובר ש'זורק כאילו הונח'.

קושיה:
 כיצד מחייבים חיוב כפול על תולדה והאב שלה.

רב חנא בשם רב יהודה בשם שמואל: רבי מחייב חיוב כפול - על הוצאה מרה"י לרה"ר ועל הכנסה מרה"ר לרה"י.

ברייתא
 הזורק מרה"ר לרה"ר
 דרך רה"י:
 חכמים: פטור.
 רבי: חייב.

קושיה:
 כיצד מחייבים חיוב כפול על תולדה והאב שלה.

רב יוסף בשם רב יהודה בשם שמואל: ר"י מחייב חיוב כפול - על הוצאה מרה"י לרה"ר ועל טלטול 4 אמות ברה"ר

ברייתא
 הזורק מרה"י לרה"ר
 והחפץ עבר 4 אמות
 ברה"ר:
 חכמים: פטור.
 ר' יהודה: חייב.

כדי להמלט מקושיה זו, מסבירים רבה ורב יוסף את הברייתא, אחרת מהסבר שמואל:
 ר' יהודה מחייב חיוב אחד וחכמים פוטרים לחלוטין. זאת כיוון שמדובר במקרה שבו המלאכה לא התבצעה כפי שתוכנן.

הזרק 4 אמות ותכנן לזרוק 8 אמות:
רש"י: פטור אלא אם התכוון שכל מקום שבו ינחת החפץ יהיה מרוצה.
שיטת ראשונים אחרות: חייב גם אם התכוון לזרוק 8.

הזרק 8 אמות ותכנן לזרוק 4 אמות:
פטור, אלא אם התכוון שכל מקום שבו ינחת החפץ יהיה מרוצה.

ברייתא

החידוש הוא שאין אומרים שרה"י הפסיקה את ההעברה
הרציפה של 4 אמות ברה"ר.

הזרק חפץ והחפץ עבר 2 אמות ברה"ר, ברה"י, ושוב 2
אמות ברה"ר - חייב על העברת 4 אמות ברה"ר.